

Kurt Kusenberq: Ters Bir Bakış

Telefon çaldı, Polis amiri ankesörü aldı. " Evet", Amir Kerzig'le konuşuyorsunuz. Şuanda bir yaya bana ters bir bakış attı.

"Belki de yanlıyorsunuz" diye düşündü Polis Amiri. Bir polisle karşılaşan hemen hemen herkes kötü bir vicdana ve bakışa sahiptir. Bunu hakaret olarak algılayabilir.

Hayır, dedi Amir. Böyle değildi. O beni baştan aşağıya tersleyerek süzdü.

O halde neden onu tutuklamadınız?

Hayrete düşmüştüm. Dalmıştım ki, adam kaybolup gitti.

Onu tekrar görseniz tanıyabilir misiniz?

Kesinlikle. Kızıl bir sakalı vardı.

Kendinizi nasıl hissediyorsunuz?

Perişan olmuş vaziyette.

Dayanın, birazdan sizin yerinize başka birisini tayin edeceğim.

Polis amiri telefonu kapattı. Kerzig'in olduğu yere bir araba gönderdi ve civardaki bütün kızıl sakallıların toplanmasını emretti. Komutasındaki tüm birimlere anons geçildi. Anonsu alanların ikisi hız yarışları yaptırıyordu, diğer ikisi bar sahibinin doğum gününü kutluyordu, diğer üçü ev taşımaya yardım ediyordu ve diğerleri ise alışveriş yapıyorlardı. Ama neredeyse hiç biri ne olduğunu anlamamış, süratle arabalarını şehrin merkezine sürmüştü.

Caddeyi kapatıp şüpheliyi aramaya koyuldular. Dükkânlar, misafir haneleri, evler ve kızıl sakallı birinin izinin olabileceği her yeri aradılar. Onu savurup dağıttılar. Her yerde trafik birbirine girdi. Etrafta yankılanan siren sesleri halkı tedirgin ediyordu ve etrafta azılı bir katilin arandığı dedikoduları yayılmıştı. Az bir zamanda kısa günün karı 58 kızıl sakallı adamdı polis merkezine getirilen. Amir Kerzig iki hasta bakıcısının yardımıyla şüphelilere yaklaştı. Anacak ilgili suçluyu maalesef tekrar göremedi. Polis amiri Kerzigi itti ve mahkûmların sorgulanmasını emretti. Şayet bunlar bu konuya ilişkin suçsuz olsalar da, başka bir çeteye kesinlikle dâhildirler diye düşündü. Sorgulamak daima faydalıdır.

Evet, muhtemelen bunlardı. Her halükârda bu şehirdendiler. Ancak sorgunun istismar edileceği söz konusu bile olacağına inanılmaz. Böyle, bu denli kaba yöntemle yürümez, ince ve narindir bu yöntem. Uzun zamandan beri gizli polis vatandaşların düşmanlarını ve akrabalarının göze çarpmayan durumları bir karta fişlendi, arşivlendi, özellikle ona neyin direndiği öğrenildi: Hiltinin viriltisi, parıltı, Fenik, kuzey halkı şarkıları, derisi soyulmuş fare, dobra espiriler, havlayan köpekler, dokunma vs...

Bunlar düzgün kullanıldığında etkilerini gösteriyorlar. Sorgulanan şeylerle işkence ediliyor. Doğru ya da yanlış. O an ki duruma göre Polisi sevindirir. Bunlar 58 adama uygulandı.

Av olarak aranan adam uzun zamandır evindeydi. Polisler onun kapısını çaldığında, o duşta olduğundan duymadı. Muhtemelen postacı da o banyodan çıktıktan sonra kapıyı çalmış ve telgrafı vermişti. Haber gayet memnun ediciydi. Yurt dışından ona iyi bir davet postasıydı. Bu koşullar altında

kesinlikle hemen yola koyulmalıydı. Güzel, güzel dedi adam. Şimdi yapmam gereken iki önemli iş var; Sakalımı tıraş ettirmeliyim, çünkü acınacak haldeyim ve bir pasaport çıkarttırmalıyım, çünkü yok. Zevk ile banyosunu yaptı ve tekrar elbiselerini giydi.

Özel günün onuruna özel şık bir kravat seçti. Telefonda hangi saatte uçağın kalkacağını öğrendi. Derhal evi terk edip, birkaç sokak ilerledi. Sokaklar tekrar sakinleşmişti ve bir berbere girdi. Sonra polis merkezine gitti. Çünkü orada kısa sürede pasaport alındığını biliyordu. Burada adamın polisi yine aşağıladığını tekrarlamakta fayda var. Çünkü Kartzig kuzeni egore tıpatıp benziyordu. Bu işe yaramaz ve ona borçlu kuzeni için bu adam kötü bir izlenim uyandırıyor ona. Ve bu kötü duygulu Kerzigi gördüğünde bakışları istemeden ona doğru kaydı. Kertzig ise bu durumda doğru gözlemlemişti. İhbarına karşın ise yapılacak hiç bir şey yoktu.

Adam polis merkezine geldiğinde, yeniden kendisine kuzeni olan işe yaramaz egoru hatırlatan o polise rastlaması tesadüftü. Ama bu kez karşısındakini incitmemek için hemen ondan gözlerini kaçırdı. Şunu da ilave etmek gerekir ki, görünüşe bakılırsa zavallı polisin durumu içler acısıydı. İki bakıcı ona ambulansa kadar eşlik ediyordu. Pasaportla ilgili bu olay adamın kabullendiği kadar kolay değildi. Yanında bazı kâğıtları taşımasının ve telgrafi göstermesinin ona bir faydası yoktu. Onun bu ölçüsüz aceleciliği pasaport memurunu korkutmuştu. Pasaportun önemli bir belge olduğunu, Bunu çıkarmak biraz zaman alacağını söyledi. Adam başını salladı. Kurallar böyle işler, tabi istisnalarda vardır.

Memur: Ben buna karar veremem. Bunu ancak amir yapabilir.

Adam: O zaman o yapsın.

Memur kâğıtları karıştırdı ve ayağı kalktı.

Memur: Benimle gelin, ofise kadar biraz yürüyeceğiz.

Kızıl sakallı adamların bulunduğu 3 ya da 4 oda geçtiler. Adam komik diye düşündü. Bu kadar çok kızıl sakallı olduğunu bilmiyordum. Neyse ki ben artık onlardan değilim.

Bazı despot adamlar gibi, bu amirde despot görünüyor. Memur ona ders verdikten sonra onu bıraktı ve konuğa ver gösterdi. Bunu hissetmek kolay değildi, bir gülümseme gösterdi. Çünkü amir onun aynı durumda olmasını istemediği babasına benziyordu. Lakin gülümseme etkisi veren kaslar görevini iyi icra ediyordu. Konu pasaporttu.

Amir: Şu çömez memurlar ürkek ve korkaktır ve kendi inisiyatiflerini kullanamazlar. Oturduğunuz yerden pasaportunuzu alırsınız. Bunu söylemeye gerek yok. Tayininizin İstanbul'a çıkması şehrimiz için büyük bir onur. Sizi tebrik ederim.

Pasaporta damga vurdu ve imzaladı. Gündelik, sıradan bir deftercik olarak belgeyi konuğa uzattı.

Amir: Ne kadarda şık bir kravat takmışsınız. Bir şehir planı değil mi bu?

Adam: Evet, diye yanıt verdi Bu İstanbul'un bir haritası.

Harika fikir der ve ayağa kalkar amir. Adama elini uzatır. Size iyi yolculuklar dilerim. Konuğu kapıya kadar geçirir. Arkadaşça onu uğurlar ve Şüphelilerin olduğu hücreye doğru yol alır. İzdırplarını azaltmak için bazıları suçlarını itiraf etti, ama suçlananların bazıları hariç.

Amir: Devam, diye emretti ve öğlen yemeğine gitti. Geri döndüğünde ise bir ihbarla karşılaştı. Bir berber öğleden önce bir müşterisinin isteği üzerine onun sakalını kestiğini ihbar etti. Adanı tasvir edemezmiş ama elbisesinin dikkat çekici bir parçasını hatırlıyormuş. O da bir şehir planının olduğu şık bir kravatmış.

Amir: Ne... Vay benim eşek kafam. Diye bağırdı. Aceleyle iki basamakta bir mırıldanarak merdivenleri iniyordu. Karakolda onu bekleyen aracına atladı. Şoföre; Havaalanına sür diye seslendi ve arkasına yaslandı. Yolda iki köpek, iki güvercin ve bir kediyi ezdi, bir tramvayı sıyırıp geçti, eski kâğıtlarla dolu tezgahı devirdi ve yüzlerce yayayı korkuttu. Hedefe vardığında, İstanbul uçağını milim farkla kaçırmıştı.